

Ja, jeg ser nok, at den højtærede Forsvarsminister ryster paa Hovedet, men det er desuagtet rigtigt.

Jeg vover at paastaa, at Balancen faktisk er til Stede, thi naar man ser hen til de store Millionbeløb, som endnu i dette Aar er anvendt til Erhvervelse af Formue, og de store Beløb, der er anvendt til Forskud og Udlaan, saa er Balancen faktisk til Stede. Det vil med andre Ord sige, at der nu er lagt et godt finansielt Grundlag at bygge videre paa for den nuværende Regering; men saa maa den vel at mærke følge den Linie, der har været fulgt de sidste 4 Aar.

Det kan derfor nu have sin Interesse at drage en Sammenligning mellem, hvordan Forholdet var, da Venstres Regering traadte til, og hvordan det er nu, da den er gaaet fra og den socialdemokratiske Regering er traadt til. Paa det Regnskab, der blev aflagt for 1919—20, de Radikales sidste Regeringsaar, og som blev aflagt af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard som Finansminister, var der en Udgift paa Driften af 532½ Mill. Kr., og paa det Regnskab, der nu er aflagt for 1923—24, og som altsaa er Venstres sidste, er der en Udgift paa Driften af 402,3 Mill. Kr. Det vil med andre Ord sige, at Driftsudgifterne er bragt ned med 130 Mill. Kr. Og det er endda ikke alt; thi den Finanslov, som vi overtog, og som var vedtaget, da Venstres Regering kom til, satte Driftsudgifterne endnu betydeligt op af flere Grunde, nemlig dels fordi Sønderjylland var kommet med, og dels fordi Lønningsudgifterne og de sociale Udgifter gik betydeligt i Vejret, saa Driftsudgifterne kom op paa godt 555 Mill. Kr.

Man vil altsaa se, at det Regnskab, der nu er aflagt, viser, at alene paa Driften er Udgifterne bragt ned med over 150 Mill. Kr. Det er Kendsgerninger, der bliver staaende, og det er jo Frugten af Venstres Arbejde paa dette Omraade gennem disse 4 Aar. Jeg kunde fristes til at henstille til det høje Ministerium at sætte sig det som Maal i Løbet af de 4 Aar, vi nu er begyndt paa — hvis ikke noget menneskeligt skulde ske, saa at Ministeriet kom til at forlade Pladsen —, at faa bragt Udgifterne lige saa meget ned, som det lykkedes Ministeriet Neergaard.

Det maa jo kunne naas, for der er saa ofte blevet sagt om Venstres Regering, at det var en svag Regering, og der er ogsaa blevet sagt, at det var en evneløs Regering — naa, det Arbejde, de udrettede, taler jo for sig selv —, men nu har vi faaet en

stærk Regering, og det var det, vi skulde have. Det var det ærede Medlem Hr. Rodes Synspunkt, at vi skulde have en stærk Regering, og vi fik en stærk Regering, og nu kan den dog ikke være bekendt at være ringere end den Regering, der blev kaldt for en svag Regering. Jeg venter og haaber derfor, at de sætter sig dette til Maal at kunne faa bragt Udgifterne lige saa meget ned i de kommende 4 Aar, saa har de ganske sikkert gjort en god Gerning.

Men dette Arbejde at faa Udgifterne bragt saadan ned, det har jeg tidligere omtalt var at vanskeligt Stykke Arbejde. Jeg har ogsaa paapeget hvorfor — fordi det maatte ske under en idelig Nædgang i Skatteindtægten. Det er undertiden haendet, at vi her i Tinget har talt om Skattepolitik, og det er altid blevet fremhaevet, at Venstres Regering paaførte os saa mange Skatter. Men naar jeg nu ser paa, hvor meget Skatteindtægterne var i 1919—20, og hvor meget de er nu paa det aflagte Statsregnskab, ser jeg, at i 1919—20 var de 575½ Mill. Kr., nu er de 401,2 Mill. Kr., d. v. s. at paa dette aflagte Statsregnskab er Skatteindtægten ca. 175 Mill. Kr. mindre, end den var i 1919—20, og dog er det lykkedes at tilvejebringe et Regnskab, der viser et Driftsoverskud paa 27½ Mill. Kr.

Og spørger man saa: Hvad er det egentlig for Skatter, som har svigtet, saa er det ogsaa interessant at tage en Sammenligning herom, ogsaa fordi vi i Fremtiden kommer til at diskutere Skattepolitik, og jeg skal derfor nævne det. Det viser sig jo, at det er de direkte Skatter, som i højeste Grad har svigtet. Ser jeg paa Skatter af faste Ejendomme, udgjorde de i 1919—20 11,9 Mill. Kr., men de har nu i 1923—24 kun udgjort 10,3 Mill. Kr., altsaa 1,6 Mill. Kr. mindre. Naar man dernæst ser paa Indtægts- og Formueskatten, saa gav den 325,3 Mill. Kr. i 1919—20, men i det sidste Aar kun 126,3 Mill. Kr., det er altsaa en Nædgang paa 199 Mill. Kr. Dernæst Afgiften af Arv og Omsætning; den gav i 1919—20 52,9 Mill. Kr., men kun 36,5 Mill. Kr. paa det sidst aflagte Statsregnskab. Det vil med andre Ord sige, at disse tre Hovedskatter har givet 217 Mill. Kr. mindre Indtægt i 1923—24 end i 1919—20. Og trods de Beparelser, der har været indført, har det været nødvendigt for at kunne afholde de Udgifter, som nødvendigt maatte afholdes, at der blev skabt nye Indtægter. Hvor meget udgør de da? Told- og Forbrugsskatterne udgjorde i 1919—20 170,8 Mill. Kr. og paa det sidst aflagte Statsregnskab 211,6 Mill. Kr., d. v. s., at vi har